

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodnicząca	SSA Nadzieja Surowiec
Sędziowie	SSA Andrzej Ulitko SSA Tomasz Eryk Wirzman (sprawozdawca)
Protokolant	Agnieszka Rezanow-Stöcker

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku – Danuty Dąbrowskiej – upoważniona do udziału w sprawie przez Prokuratora Apelacyjnego w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2012 r. sprawy:

1. **W. D. (1)** oskarżonego z art. 258 § 1 i 3 kk, art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,
2. **J. M. (1)** oskarżonego z art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, art. 72 kks,
3. **J. G.** oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,
4. **T. R.** oskarżonego z art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, art. 270 § 1 kk, art. 270 § 3 kk w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców wszystkich oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 7 marca 2012r. sygn. akt II K 2/10

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. R. kary pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i § 2, art. 70 § 1 pkt.1 kk w zw. z art. 20 § 1 i § 2 kks warunkowo zawiesza na 3 (trzy) letni okres próby i zwalnia tego oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje obrońców oskarżonych: W. D. (1), J. M. (1) i J. G. za oczywście bezzasadne;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty od oskarżonych: W. D. (1) 8.300 zł, od J. M. (1) 4.180 zł i od oskarżonego J. G. 1.300 zł, zwalniając ich od pozostałej części kosztów sądowych za drugą instancję.

UZASADNIENIE

W. D. (1), J. M. (1), J. G. i T. R. zostali oskarżeni o to, że:

I. w okresie od 01 sierpnia 2007r. do 23 stycznia 2008r. w M., L. i B., woj. (...), Ś., woj. (...), D., M. i E. w Niemczech i innych miejscowościach w Polsce i Republice Federalnej Niemiec, działając wspólnie w porozumieniu z innymi współoskarżonymi w sprawie brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem było popełnianie polegających na nabywaniu, przechowywaniu i przewożeniu w zamiarze wprowadzenia do obrotu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy i podrabianie dokumentów, przy czym zachowaniem grupy kierował W. D. (1), **tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. a w stosunku do W. D. (1) o czyn z art. 258 § 1 i 3 k.k.**

Nadto, **W. D. (1)** prokurator oskarżył o to, że:

II. w czasie i miejscach jak w pkt I, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, których zachowaniem kierował w zorganizowanej grupie przestępczej, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, nabywał, przechowywał i przewoził wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości i wartości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu w postaci co najmniej 75419 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk w każdej paczce w tym J. L., które zostały wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom podatkowym i celnym, przy czym łączna wartość podatku akcyzowego wyniosła 760.704 zł, podatku celnego 69.506 zł i podatku VAT 209.194 zł, **tj. o czyn z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.**

J. M. (1) o to, że:

III. w czasie i miejscu jak w pkt I., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu nabywał, przechowywał i przewoził wyroby tytoniowe bez polskich znaków skarbowych akcyzy ilości i wartości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu, w postaci co najmniej 120260 paczek papierosów różnych marek w tym J. L., P. M. i W. L., po 20 sztuk w każdej paczce, które zostały wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom podatkowym i celnym, przy czym łączna wartość podatku akcyzowego wyniosła 1.212.992, podatku celnego 110.832, a podatku VAT 333.573 zł., **tj. o czyn z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.;**

IV. w dniu 23 stycznia 2008r. w M., woj. (...) ukrywał w swoim mieszkaniu dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, a w szczególności w postaci dowodu rejestracyjnego serii (...) na naczepę towarową marki S. typ (...) o nr rej. (...) wystawioną na nazwisko A. G., karty pojazdu serii (...) ciężarowego (...) wystawioną na nazwisko R. M. oraz dowodu rejestracyjnego serii (...) na samochód ciężarowy I. o nr rej. (...) wystawiony na nazwisko P. Z., **tj. o czyn z art. 276 k.k.;**

V. w dniu 23 stycznia 2008r. w M., woj. (...), wbrew obowiązkowi, nie rozliczył się w terminie z Polską Wytwornią Papierów Wartościowych S.A. w Warszawie ze zużycia znaków akcyzy, a w szczególności nie zwrócił znaków niewykorzystanych w ilości 2756 serii (...) od nr (...) do (...), 6568 sztuk serii (...) od nr (...) do nr (...) i 10878 sztuk serii (...) od nr (...) do nr (...), **tj. o czyn z art. 72 k.k.s.;**

VI. w okresie od 04 lutego 2006r. do 23 stycznia 2008r. w M., woj. (...) nie dopełnił obowiązku oznaczenia polskimi znakami akcyzy wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek o łącznej ilości 25050 paczek w ten sposób, że z nabytych od Izby Celnej w O. w dniu 17.11.2005r. papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy w łącznej ilości 336558 paczek sprzedał nie oznaczając polskimi znakami akcyzy 12525 paczek papierosów różnych marek i oznaczył je banderolami legalizacyjnymi przeznaczonymi dla zbytych uprzednio papierosów w tej samej wartości, **tj. o czyn z art. 68 § 1 pkt 2 k.k.s.;**

VII. w dniu 23 stycznia 2008r. w M., woj. (...) opakowanie z wyrobami akcyzowymi w postaci 62260 paczek papierosów różnych marek, w tym P. F., W. L., J. L., M. L., i inne, po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, oznaczył niezgodnie z wymogami ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym i rozporządzenia Ministra Finansów z

dnia 19.04.2004r. w sprawie oznaczenia wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, to jest naniósł je przy użyciu kleju i bezpośrednio na celofan, co skutkowało realną możliwością odklejania i odzyskania ich w stanie nieuszkodzonym bez naruszenia ich właściwości, **tj. o czyn z art. 66 § 1 k.k.s.**

J. G. o to, że:

VIII. w okresie od 01 sierpnia 2007r. do 23 stycznia 2008 r. w L., B. i M., woj. (...), Ś., woj. (...), D., M. i E. Republice Federalnej Niemiec i innych miejscowościach w Polsce i Niemczech, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, kilkakrotnie nabył, przechowywał i przewoził wyroby tytoniowe bez polskich znaków skarbowych akcyzy w postaci co najmniej 12000 paczek papierosów różnych marek, w tym J. L., po 20 sztuk w każdej paczce, które zostały wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom podatkowym i celnym, przy czym łączna wartość podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 121.036 zł, podatku celnego co najmniej 1.159 zł, a podatku VAT co najmniej 33.285 zł, **tj. o czyn z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.;**

IX. w okresie od 01 sierpnia 2007r. do 23 stycznia 2008r. w Ś., woj. (...), L., B., woj. (...) oraz D., M. w Republice Federalnej Niemiec i innych miejscowościach w Polsce i Niemczech, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, co najmniej kilkakrotnie używał jako autentycznych podrobionych dokumentów w postaci faktur za kupno drzwi, w tym podrobionej faktury VAT nr (...) z dnia 21 listopada 2007r., **tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

T. R. o to, że:

XII. w czasie i miejscu jak w pkt VII, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, nabywał, przechowywał i przewoził wyroby tytoniowe bez polskich znaków skarbowych akcyzy, w ilości i wartości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu w postaci co najmniej 14880 paczek papierosów różnych marek, w tym J. L., po 20 sztuk w każdej paczce, które zostały wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom podatkowym i celnym, przy czym łączna wartość podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 121.831 zł, należności celnej co najmniej 5.857 zł, a podatku VAT co najmniej 39.932 zł, **to jest o czyn z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.;**

XIII. w miejscu i czasie jak w pkt VII, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu kilkakrotnie używał jako autentycznych podrobionych dokumentów w postaci faktur z zakupu drzwi, **to jest o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

Wyrokiem z dnia 7 marca 2012r. Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie o sygn. akt II K 2/10:

1. oskarżonych **W. D. (1), J. G. (...)** uznał za winnych dokonania zarzucanego im czynu w pkt I, tj. w stosunku do J. G. (...) dokonania przestępstwa określonego w art. 258 § 1 kk, a w stosunku do W. D. (1) określonego w art. 258 § 1 i § 3 kk i za to na tej podstawie skazał ich, a na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzył J. G. (...) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 258 § 3 kk wymierzył W. D. (1) karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. **J. M. (1), (...), T. R., (...)** uniewinnił od stawianego im zarzutu z pkt. I;

3. oskarżonego **W. D. (1)** w ramach stawianego mu zarzutu w pkt. II uznał za winnego tego, że w okresie od 1 sierpnia 2007r. do 23 stycznia 2008r., na terenie województwa (...), kierując zorganizowaną grupą przestępczą, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, ze góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, nabywał, przechowywał i przewoził wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości i wartości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu w postaci co najmniej 66000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk w każdej paczce, które zostały wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom podatkowym i celnym, przy czym łączna wartość podatku

akcyzowego wyniosła 665.704 zł, podatku celnego 60.825,60 zł i podatku VAT 183.068,50 zł, tj. dokonania czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks i art. 38 § 1 pkt. 3 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 złotych;

4. oskarżonego **J. M. (1)** w ramach stawianego mu zarzutu w pkt. III uznał za winnego tego, że w okresie od 20 do 23 stycznia 2008r., na terenie województwa (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, nabywał, przechowywał wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości i wartości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu w postaci co najmniej 31000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk w każdej paczce, które zostały wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom podatkowym i celnym, przy czym łączna wartość podatku akcyzowego wyniosła 312.680 zł, podatku celnego 28.569,60 zł i podatku VAT 85.986,90 zł, tj. dokonania czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 złotych;

5. oskarżonego **J. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z pkt. V, tj. dokonania przestępstwa skarbowego z art. 72 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 złotych;

6. **J. M. (1)** uniewinnił od pozostałych stawianych mu zarzutów;

7. oskarżonego **J. G.** w ramach stawianego mu zarzutu w pkt VIII uznał za winnego tego, że w okresie od 1 sierpnia 2007r. do 21 listopada 2007r. i od 23 listopada 2007r. do 23 stycznia 2008r., na terenie województwa (...), województwa (...) i na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, ze góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, nabywał, przechowywał i przewoził wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości i wartości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu w postaci co najmniej 23.000 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk w każdej paczce, które zostały wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom podatkowym i celnym, przy czym łączna wartość podatku akcyzowego wyniosła 231.988 zł, podatku celnego 21.196,80 zł i podatku VAT 63.796,70 zł, tj. dokonania czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks i art. 38 § 1 pkt. 3 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 złotych;

8. oskarżonego **J. G.** w ramach stawianego mu zarzutu w pkt IX uznał za winnego tego, że w okresie od 1 sierpnia 2007r. do 23 stycznia 2008r., na terenie województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, ze góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu kilkakrotnie dostarczył innym osobom podrobione dokumenty w postaci rachunków potwierdzających zakup drzwi – w tym podrobionej faktury VAT nr (...) z dnia 21 listopada 2007r. – w ten sposób chciał pomóc innym osobom w użyciu tak sfałszowanych dokumentów jako autentycznych, tj. dokonania przestępstwa określonego w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art. 19 § 1 kk w z w. z art. 270 § 1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

11. oskarżonego **T. R.** w ramach stawianego mu zarzutu w pkt XII uznał za winnego tego, że w okresie od 1 sierpnia 2007r. do 25 października 2007r. i od 27 października 2007r. do 23 stycznia 2008r., na terenie województwa (...), województwa (...) i na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, ze góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, przewoził wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości i wartości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu w postaci co najmniej 6.700 paczek papierosów różnych marek po 20 sztuk w każdej paczce, które zostały wprowadzone na polski obszar celny wbrew przepisom podatkowym i celnym, przy czym łączna wartość podatku akcyzowego wyniosła 67.578,80 zł, podatku celnego 6.174,72

zł i podatku VAT 18.584,17 zł, tj. dokonania czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 złotych;

12. oskarżonego **T. R.** w ramach stawianego mu zarzutu z pkt XIII uznał za winnego tego, że w okresie od 1 sierpnia 2007r. do 23 stycznia 2008r., na terenie Polski i Republiki Federalnej Niemiec, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, ze góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, kilkakrotnie czynił przygotowania do posłużenia się podrobionymi dokumentami w postaci rachunków – faktur – potwierdzających zakup drzewi w celu przekroczenia granicy państwowej w ten sposób, że w czasie podróży do Republiki Federalnej Niemiec miał do dyspozycji sfałszowane dokumenty i zamierzał się nimi posłużyć w wypadku kontroli oraz posłużył się takim sfałszowanym dokumentem podczas kontroli, tj. dokonania przestępstwa określonego w art. 270 § 1 kk i art. 270 § 3 kk w zw. z art. 12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art. 270 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

19. na podstawie art. 39 § 1 i 2 kks, w miejsce wymierzonych kar jednostkowych wymierzył oskarżonym:

- **W. D. (1)** karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,
- **J. M. (1)** karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 złotych,
- **J. G.** karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (...);

20. (...) – na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 20 § 1 i 2 kks i art. 41a § 2 kks warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **J. G.** kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 lat próby oddając go w tym okresie pod dozór kuratora;

21. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 20 § 1 i 2 kks na poczet:

- orzeczonych kar i kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonym **W. D. (1)** od dnia 23 stycznia 2008r. do dnia 03 lipca 2008r., **J. M. (1)** od dnia 23 stycznia 2008r. do dnia 04 kwietnia 2008r.,
- orzeczonych kar i kary łącznej grzywny zaliczył okresy zatrzymania oskarżonemu **J. G.** w dniach 04-05 lutego 2008r. (...);

22. na podstawie art. 32 § 1, 2, 3 kks orzekł środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów wobec oskarżonych:

- **W. D. (1)** w wysokości 163.280 złotych,
- **W. D. (1), J. M. (1)** w wysokości 119.600 złotych solidarnie,
- **J. G.** i 5 innych współoskarżonych w wysokości 35.048 złotych solidarnie,
- **W. D. (1), J. G., T. R.** i 4 innych współoskarżonych w wysokości 21.372 złotych solidarnie.

23. dowody rzeczowe opisane na kartach 3579-3582 z pkt. 1, 2, 7-9, 13-44, 45-46, 50-52 zwrócił **J. M. (1)**, z pkt. 3 zwrócił Starostwu Powiatowemu w S., z pkt. 11 zwrócił Starostwu Powiatowemu w Z.;

26. na podstawie art. art. 624 § 1 kpk obciążył opłatą oskarżonych **W. D. (1)** w wysokości 8.300 złotych, **J. M. (1)** w wysokości 4180 złotych, **J. G.** w wysokości 1300 złotych, (...), **T. R. (...)** w wysokości po 500 złotych, (...), natomiast nie obciążył oskarżonych pozostałą częścią kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie zgodzili się obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonego **J. M. (1)** zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej punktu III i zarzucił mu:

1. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 2 § 2, 4, 5 § 2 oraz 7 i 424 § 1 i 2 k.p.k. – polegającą na naruszeniu zasad, iż podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne, organy prowadzące postępowanie powinny brać pod uwagę okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego, nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego oraz swobodnej oceny dowodów, a także to, iż uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie, jakie fakty Sąd uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a także że w uzasadnieniu wyroku należy ponadto przytoczyć okoliczności, które Sąd miał na względzie przy wymiarze kary, a zwłaszcza przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary, środków zabezpieczających, uwzględnieniu powództwa cywilnego oraz przy innych rozstrzygnięciach zawartych w wyroku;

2. błędy w ustaleniach faktycznych przyjęte za jego podstawę, mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegające na niesłusznym uznaniu, wbrew zebranemu w niniejszej sprawie materiałowi dowodowemu, że:

- J. M. (1) uzgadniał z kimkolwiek telefonicznie przywóz na swoją posesję w styczniu 2008 roku pochodzące z nielegalnych źródeł papierosy z określeniem ich ilości i ceny,
- w pomieszczeniach gospodarczych oskarżonego J. M. (1) były przechowywane wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy przywiezione przez W. D. (1),
- J. M. (1) skupował papierosy bez polskich znaków akcyzy od okolicznych przemytników,
- po uzgodnieniu ceny i ilości papierosów bez polskich znaków akcyzy J. M. (1) przyjął od W. D. (1) w dniu 21 stycznia 2008 roku ok. 10 000 paczek papierosów, w dniu 22 stycznia 2008 roku ok. 13 000 paczek papierosów.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu w pkt. III wyroku czynu, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku we wskazanej części i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

W uzupełnieniu autor skargi podniósł zarzut obrazę przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. oraz 424 § 2 k.p.k. – iż organy postępowania kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a w uzasadnieniu wyroku należy ponadto przytoczyć okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary oraz innych rozstrzygnięciach zawartych w wyroku.

Obrońca **J. G.** i **T. R.** zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie w całości, z wyjątkiem pkt. 2 wyroku – na korzyść w/w oskarżonych, zarzucając mu:

1) obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia tj.:

a) art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednostronny, wybiórczy i dowolny z pominięciem zasad doświadczenia życiowego, dowodów dla oskarżonego J. G. korzystnych, a mianowicie:

- wyjaśnień oskarżonego, w których określił ilość wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy będących przedmiotem nielegalnego obrotu,
- wyjaśnień oskarżonych W. D. (1), J. M. (1), M. B. i A. Z. w zakresie ilości paczek papierosów w których przemyśle brali udział,

b) art. 410 k.p.k. i art. 424 § 2 k.p.k., polegająca na:

- sprzeczności między częścią dyspozytywną wyroku, a jego uzasadnieniem, przejawiająca się orzeczeniem wobec T. R. kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, gdy z treści uzasadniania wynika, iż pozytywna prognoza kryminologiczna w stosunku do w/w oskarżonego uzasadnia przypuszczenie, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary.

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, a który to błąd polegał na:

- przyjęciu, iż oskarżony J. G. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nabywaniu, przechowywaniu i przewożeniu w zamiarze wprowadzenia do obrotu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy i podrabianie dokumentów, i obejmował swoją świadomością okoliczność istnienia takiej grupy,
- przyjęciu przez Sąd, iż oskarżony J. G. nabywał, przechowywał, i przewoził wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w ilości i wartości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu w postaci co najmniej 23 000 paczek papierosów i ustaleniu na tej podstawie wartości podatku akcyzowego, celnego i VAT , gdy z ustalonych w niniejszej sprawie okoliczności w tym wyjaśnienie oskarżonego J. G. jak i innych oskarżonych wynika, iż nie było to więcej niż 10 500 paczek papierosów i od tej ilości należy liczyć wartość podatku akcyzowego celnego i VAT,
- przyjęciu, iż orzeczenie wobec T. R. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające do osiągnięcia celów kary i pomimo tego ustalenia, orzeczenie wyrokiem kary pozbawienia wolności wobec w/w oskarżonego bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W petitum apelacji wniósł o:

- uniewinnienie oskarżonego J. G. od dokonania przestępstwa określonego w art. 258 § 1 kk,
- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 7, poprzez wykreślenie z opisu czynu słów „działając w zorganizowanej grupie przestępczej”, jak również poprzez zmianę określonej tam ilości papierosów z „co najmniej 23000 paczek papierosów” na „co najmniej 10500 paczek papierosów”, i w konsekwencji zmianę określonych tam wartości podatku akcyzowego, celnego i VAT od zmienionej ilości paczek papierosów,
- zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej w pkt. 12 kary pozbawienia wolności wobec T. R.,
- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 22, poprzez odpowiednie obniżenie wartości środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przedmiotów wobec oskarżonego J. G. w związku z wnioskowaną niniejszą apelacją zmianą ilości paczek papierosów w opisie czynu z pkt. 7 wyroku.

Obrońca **W. D. (1)** zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej skazania oskarżonego – w całości i zarzucił mu:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegającą na obrazie art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk poprzez naruszenie zasady bezstronności oraz zasady domniemania niewinności polegające na:

- wyjaśnienia z uwagi na ich wzajemne sprzeczności i brak wiarygodności winny być oceniane w sposób bardzo oskarżony i nie powinny stać się podstawą wyroku skazującego w stosunku do oskarżonego W. D. (1),
- oparciu orzeczenia na podstawie domniemań /co do stanu faktycznego/, z naruszeniem zasady procesowej in dubio pro reo,
- naruszeniu normy art. 424 § 1 ust. 1 kpk, albowiem uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie wskazuje, jakie fakty Sąd I instancji uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego

nie uznał dowodów przeciwnych, a tym samym tak skonstruowane uzasadnienie orzeczenia uniemożliwia jakąkolwiek kontrolę instancyjną prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu odnośnie winy oskarżonego W. D. (1),

2. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, w szczególności art. 7 kpk, polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd meriti co do kierowania przez W. D. (1) grupą przestępczą oraz co do nabywania, przechowywania i przewożenia przez niego wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości co najmniej 60.000 paczek papierosów różnych marek,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mający wpływ na jego treść, a polegający na dowolnym i niezasadnym przyjęciu, iż oskarżony W. D. (1) dopuścił się zarzucanych mu przestępstw pomimo, iż zgromadzony materiał dowodowy pozwala jedynie na przypisanie mu popełnienia przestępstwa skarbowego dotyczącego przewożenia 8000 paczek papierosów różnych marek:

- pomimo braku w tym zakresie jakichkolwiek przekonujących i logicznych dowodów jego winy i de facto oparciu zaskarżonego orzeczenia na pomówieniach osób zainteresowanych takim rozstrzygnięciem oraz niedopuszczalnym, w ocenie skarżącego, zaliczeniu w poczet materiału dowodowego dowodu z treści rozmów pomiędzy oskarżonymi wraz z analizą połączeń telefonicznych, pomimo braku w tym zakresie stosownego postanowienia sądowego o zastosowaniu kontroli operacyjnej lub postanowienia o udzieleniu tzw. zgody „następczej” Sądu Okręgowego odnośnie oskarżonego W. D. (1), a tym samym dowód ten jest dowodem nielegalnym i nie może być uznany jako wiarygodny i miarodajny w sprawie przeciwko w/w oskarżonemu.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego W. D. (1) i w konsekwencji wnoszę o uznanie, że dopuścił on się jedynie przestępstwa skarbowego z art. 92 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks dotyczącego jedynie 8.000 paczek papierosów przy wyeliminowaniu z konstrukcji zarzutu art. 37 § 1 pkt. 5 kks i za to wnoszę o wymierzenie temu oskarżonemu kary wolnościowej w dolnych granicach zagrożenia przewidzianego za to przestępstwo skarbowe,

2. zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego W. D. (1) odnośnie czynu z punktu I aktu oskarżenia poprzez uniewinnienie jego osoby od zarzutu kierowania grupą przestępczą z art. 258 § 3 kk,

3. zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego W. D. (1) odnośnie punktu 22 wyroku poprzez uchylenie w stosunku do jego osoby środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w całości,

ewentualnie

4. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego W. D. (1) i przekazanie sprawy w tym zakresie sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator, na rozprawie apelacyjnej, wniósł o nieuwzględnienie apelacji obrońców wszystkich oskarżonych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Primo – zagadnienia związane ze zmianą wyroku.

Zmiana wyroku, na korzyść oskarżonego **T. R.** nastąpiła w wyniku **uwzględnienia** apelacji jego obrońcy. Mając wskazać, że okoliczności prawidłowo ustalone przez sąd (vide str. 37-38 uzasadnienia wyroku), których ciężar gatunkowy, nie tyle nie został uwzględniony przy wymiarze kary, ale pozostaje wręcz w sprzeczności z rozstrzygnięciem w zakresie wymiaru kary. Uzasadnienie orzeczenia stanowiące integralną część wyrokowania,

przedstawia tok rozumowania sądu uwypuklający okoliczności tak dalece korzystne dla oskarżonego, że zawiera nawet motywy uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności temu oskarżonemu. Zważywszy, że poczynione w uzasadnieniu wyroku ustalenia sądu nie są niezgodne z materiałem dowodowym, należało uznać, że pozwalają na jednoznaczne rozstrzygnięcie sprzeczności. Poruszony tu problem konfliktu części dyspozytywnej wyroku z jego uzasadnieniem nie jest nowy. Był on przedmiotem szeregu rozstrzygnięć, w tym jednym z pierwszych i dotyczących wprost tych kwestii był wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 1984 r. (OSNKW 1984/11-12/128). Wobec możliwości rozstrzygnięcia sprzeczności, nie zachodziła, konieczność przyznania prymatu części dyspozytywnej wyroku. Upływ czasu (orzekania w pierwszej instancji), zgodnie z przepisami art. 115 § 10 k.k. (wymagającego spełnienia łącznie dwóch warunków), zmienił także podstawę prawną orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, które nie dotyczyło już młodocianego. Zważywszy, że postępowanie apelacyjne powodujące zmianę wyroku, na korzyść oskarżonego było wywołane działaniem sądu (niespójnością orzeczenia), względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego T. R. od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję.

Secundo – zagadnienia związane z utrzymaniem wyroku, w pozostałej, zaskarżonej części.

I. Kwestia zarządzenia kontroli operacyjnej

1. Na wstępie, przed zajęciem stanowiska co do pozostałych zarzutów apelacyjnych należało rozpoznać zarzuty obrońców oskarżonych o zasadniczym znaczeniu tj. odnoszące się do sposobu uzyskania i wprowadzenia do procesu dowodów z zarządzonej kontroli operacyjnej rozmów telefonicznych i sms, zwłaszcza wyeksponowanego w apelacji (także w jej uzasadnieniu na str.6) obrońcy oskarżonego W. D. (1). Obrońcy stawiają zarzut ***braku kontroli następczej***.

Zarzut jest niesłuszny, albowiem w tomie III załącznika ***Pf 3/09***, materiałów PF 34/11, do akt sprawy znajdują się między innymi zarządzenia prokuratora oraz postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie dotyczące zarządzenia kontroli operacyjnej wobec:

a) J. G. karty 226, 234 (a także karty 220,223)

b) J. M. (1) karta 232, (a także karta 227),

c) A. P.'a karta 231 (a także karta 229),

d) W. D. (1) karta 233 (a także karta 217),

2. Treść uzasadnienia apelacji obrońcy oskarżonego W. D. (1), zwłaszcza odwołanie się w trybie przypuszczającym („wydaje się wskazywać, że w aktach sprawy brak jest postanowień Sądu Okręgowego ...”), tylko do dwóch załączników tj. Pf 2/08 i Pf 2/09, z pominięciem trzeciego ***Pf 3/09***, może wskazywać, że te kwestie uszły uwadze obrońcy oskarżonego. Z tych powodów były one przedmiotem referatu w postępowaniu apelacyjnym.

3. W związku z nim i ponownym ujawnieniem na rozprawie odwoławczej postanowień Sądu Okręgowego w Olsztynie dotyczących zarządzenia kontroli operacyjnej, obrońca w wystąpieniu końcowym poddał pod rozwagę potrzebę kontroli i weryfikacji przypisanego oskarżonym ***początkowego okresu*** podjęcia przez nich przypisanych (tj. od ***sierpnia 2007*** r.), przestępstw. Problem dotyczy także innych oskarżonych. Jednak ustalenia dotyczące tego początkowego okresu mają swoje źródło, nie tyle w materiale z kontroli operacyjnej, ale przede wszystkim w ***wyjaśnieniach*** samych oskarżonych. Trudno tu czynić obrońcom ponowny wywód, bowiem oskarżeni byli należycie reprezentowani przed sądem I instancji i uczestniczyli w przeprowadzanych przez sąd dowodach. Kwestie te znalazły odzwierciedlenie także w uzasadnieniu wyroku. Tytułem przykładu odwołajmy się do wyjaśnień współoskarżonego T. R. (np. karty 210-211, „w ***sierpniu 2007*** r. J. G. zaproponował mi żebym pojechał do Niemiec z papierosami” (...) „Dokumenty załatwiał P., następnie dawał je W. D. (1) ...”. (...) Z tego co mówił K. te pieniądze co dostawał były

dzielone na trzech, czyli dla K. (G. – przypis sędziego ref.), W. D. (1) i P. (S. – przypis sędziego ref.), nazwiska nie znam. Podobnie sytuacja wyglądała za drugim transportem...”. W sposób podobny o udziale W. D. (1) wyjaśniał J. G..

II. Kwestia dowodów z wyjaśnień współoskarżonych (zwłaszcza J. G.), ocenianych przez obrońców jako pomówienia.

Są to przede wszystkim zarzuty zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego W. D. (1), który także w uzasadnieniu apelacji obszernie przytacza obowiązujące orzecznictwo, z powołaniem się na judykaty Sądu Najwyższego. Kwestią sporną nie są cytowane orzeczenia, lecz ustalenia sądu I instancji, poczynione m.in. w oparciu o wyjaśnienia współoskarżonych. Sąd Apelacyjny dostrzega, że zasadniczy atak apelacji nakierowany jest na materiał dowodowy, którego źródłem jest współoskarżony J. G.. Bowiern jego wyjaśnienia są najobszerniejsze, obciążają wprost oskarżonych m.in. W. D. (1). Ale te wyjaśnienia, jak tego chce w obrońca oskarżonego W. D. (1), nie są jedynym dowodem obciążającym jego mandanta. Nie są też jedynymi funkcjonującymi w przestrzeni innych, czy całej grupy dowodów, poddających się weryfikacji. Wyjaśnienia współoskarżonych, wzajemnie się uzupełniają, ponadto znajdują potwierdzenie także w dowodach na które oskarżony J. G. nie miał żadnej możliwości oddziaływania, np. z przeprowadzonej kontroli operacyjnej. W związku z tym dodatkowo kierowane są przez obrońców oskarżonych zarzuty przeciwko kolejnemu dowodowi. Już nie same wyjaśnienia oskarżonego J. G., (a w ocenie obrony – pomówienia), są bezwartościowe, ale także do tej grupy obrońcy zaliczają następne dowody obciążające oskarżonych. Deprecjonowanie wartości dowodów z materiałów zgromadzonych w toku kontroli operacyjnej, podsłuchów z rozmów telefonicznych, przez obrońców oskarżonych, zwłaszcza oskarżonego J. M. (1), nie jest słuszne. Ustalone na ich podstawie ustalenia faktyczne znajdują odzwierciedlenie w rzeczywistości. Dla zobrazowania w sposób najbardziej widoczny wystarczy przywołać kwestie ustaleń sądu I instancji, poczynionych na podstawie podsłuchu rozmów telefonicznych J. G. z W. D. (1). Na przykład dotyczące transportu z 22 listopada 2007 r., gdzie oskarżony J. G. informuje oskarżonego W. D. (1), że wysłany transport papierosów został skontrolowany przez polskie służby graniczne i znaleziono ukryte papierosy. Do tego przestępstwa przyznał się J. G., który w sprawie II Ks 173/08 został prawomocnie skazany, przez Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim. Nie jest zatem tak, że utrwalone rozmowy telefoniczne nie mają odbicia w rzeczywistości i nie nadają się do wykorzystania w tym postępowaniu. (Na marginesie, by rozwiać ewentualne wątpliwości, ten ujawniony transport w ilości **6489** paczek, w tym postępowaniu, nie obciążał oskarżonych, co do których wniesiono apelacje). Jest zatem tak, jak zauważa to sąd I instancji, że poszczególne dowody powiązane ze sobą układają się w całą sekwencję zdarzeń. A dowody z wyjaśnień oskarżonych znajdują potwierdzenie w dowodach uzyskanych w toku kontroli operacyjnej, a w całym łańcuchu zdarzeń mają swój materialny finał w np. postaci prawomocnych orzeczeń sądów: polskiego i niemieckiego. Ten ostatni dotyczy transportu z 26 października 2007 r. tj. 6310 paczek papierosów, co do którego relacjonował m.in. M. B. (vide karty 204-205). Zresztą sam J. G. wyjaśnił, m.in. że „później były jeszcze dwa transporty z papierosami, ale zostały one ujawnione, w dniu 26.10.2007 r. w Niemczech i 21.11.2007 r. w Polsce. Za drugi transport ja dobrowolnie poddałem się karze.”). Znajduje to także potwierdzenie w dowodach uzyskanych w toku kontroli operacyjnej z podsłuchu rozmów telefonicznych, m.in. na telefon oskarżonego J. G. i dzwoniącego T. R. vide m.in. str. 132-133 Tom I załącznika akt sprawy, gdzie T. R. przeplatając wulgarnymi słowami, relacjonował przejęcie transportu papierosów przez niemiecką służbę graniczną. Także co do tego zdarzenia nagranych rozmów jest więcej, i bezzasadnym byłoby ich przytaczanie. Bezsporne jest też, że w tej sprawie zapadł wyrok sądu niemieckiego (vide dokumenty dotyczące tego wyroku, karta 3784). Nie jest zatem tak jak chcą obrońcy oskarżonych, że wyjaśnienia J. G. są jedynymi i nie mają potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, a powodem tego rodzaju depozycji oskarżonego jest cytując obrońcę oskarżonego W. D. (1) wpływ środków odurzających, po których oskarżony „opowiada niestworzone rzeczy” (vide str. 5 apelacji). Sąd Apelacyjny dostrzega, że w materiale dowodowym (zarejestrowana płyta PF-18/08), pojawiał się motyw pomysłu szantażowania ze strony J. G. oskarżonych W. D. (1) i P. S. w celu odzyskania pieniędzy. Oskarżony J. G. „ułożył się” ze współoskarżonymi W. D. (1) i P. S., że w razie wpadki przemytu on bierze winę na siebie (ale na grzywnę zrzucają się wszyscy), co ma w takiej sytuacji uchronić przed surowszymi konsekwencjami zwłaszcza oskarżonego P. S., wobec którego stosowano inne wolnościowe środki zapobiegawcze. Oskarżony J. G. rozważał szantażowanie współsprawców, doniesieniem o dokonywanych przemytach i roli poszczególnych oskarżonych w grupie. Treść tej rozmowy koresponduje z wynurzeniami J. G. (zarejestrowana płyta PF-497/07), gdzie oskarżony skarży się, iż po

„wpadce” transportu papierosów do Niemiec „jest stratny dużo pieniędzy”, a wspólnicy (tj. D. i S., posługujący się m.in. ps. (...)) nie chcą się rozliczyć, tj. uregulować z nim spraw finansowych i on sam musi jechać do UC w Ś.. Grozi, że jeśli wspólnicy odwrócą się od niego to powie, że w procederze dystrybucji papierosów do Niemiec nie brał udziału sam. Zresztą, jak wynika z wcześniejszych nagrań, w tej sprawie inna osoba doradzała oskarżonemu J. G. poddanie się dobrowolnie karze i odmówienie składania wyjaśnień. Jak wiemy oskarżony J. G. „wziął winę na siebie” i poddał się dobrowolnie karze. Zatem przedstawione przez Sąd Apelacyjny dodatkowe okoliczności, nie zmieniają ustaleń faktycznych, ocen wielu powiązanych ze sobą dowodów, a jedynie oddają obraz mentalności (bo trudno do działań przestępnych użyć słowa moralności), współdziałających ze sobą sprawców. Ponadto utwierdzają sąd o istniejących w ramach zorganizowanej grupy przestępczej powiązaniach, roli i hierarchii działających w niej osób. Z tych względów argumentów obrońców oskarżonych nie uznano za słuszne.

III. *Kwestia dowodów przedstawionych na rozprawie odwoławczej przez obrońcę oskarżonego W. D. (1)*

Złożone na rozprawie odwoławczej przez obrońcę oskarżonego W. D. (1) dokumenty (vide karty 4004-4009, tom XXI), nie potwierdzają tezy dowodowej (karta 4010 verte), że oskarżony nie mógł w czasie opisanym w dokumentach, popełnić zarzucanych mu przestępstw. Pomijając fakt, że nie przedstawiono oryginałów umów zlecenia świadczenia usług kierowcy (należącym do firmy (...) w L.), a obrońca oświadczył, że nie widział ich oryginałów, to sam fakt zlecenia usług (a nawet wykonania), z uwagi na ich ogólnikowość, czasową nieprecyzyjność, a także możliwości przemieszczania się samochodem, nie deprecjonują ustaleń sądu, przypisujących oskarżonemu popełnienie w tym czasie przestępstw. Nic nie stało na przeszkodzie, by poza zleceniem oskarżony wykonał kursy związane z popełnieniem przestępstw. Było to fizycznie możliwe. Obrońca nie przedstawił także rozumowania wykazującego, jak mają się złożyć do akt sprawy zeznania o wysokości osiągniętego dochodu, do jego tezy dowodowej. Sądowi, poza dowodami oskarżenia, obciążającymi oskarżonego, nie przedstawiono dowodów przeciwnych, że w czasokresie przypisanych mu przestępstw, przebywał w innych, niż ustalone w wyroku, miejscach.

IV. *Kwestia ilości paczek papierosów przypisanych oskarżonym W. D. (1), J. M. (1) i J. G..*

1. Ustalenia związane z osobami, datami i ilością papierosów, które były przedmiotem przestępstw, sąd I instancji poczynił na podstawie, wyjaśnień oskarżonych, zeznań świadków, dokumentów, czy wreszcie ujawnionych na wielu terminach rozprawy zapisów dźwięków rozmów telefonicznych. W tej kwestii należy odesłać obrońców oskarżonych m.in. do kart z tomu XVI, 3163, 3174-3175, 3195, 3196-3197 oraz z tomu XVII, 3205-3206, 3232-3233, 3234-3235. To właśnie zarejestrowane treści rozmów telefonicznych, utrwalonych dźwiękowo i odtworzone na rozprawie, a nie ich przekłady (tj. słownych zapisów dźwięków rozmów) stanowią dowód, na którym sąd oparł wyrokowanie. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 października 2010 r., wydany w sprawie II AKa 223/10).

Z tych względów kwestionowanie, w mowie końcowej przed sądem apelacyjnym przez obrońcę oskarżonego W. D. (1), wartości tego dowodu przeprowadzonego na rozprawie, nie jest słuszne. Zwłaszcza, że zagadnienia te były już przedmiotem decyzji sądu okręgowego z dnia 29 września 2011r., oddalającej wniosek dowodowy obrońców oskarżonych (vide tom XVIII, karta 3418). Obrońcy we wniesionych środkach odwoławczych, w tym zakresie, nie postawili stosownego zarzutu obrazy przepisów prawa procesowego (np. obrazy art. 170 k.p.k.). Wydaje się, że na takim stanowisku obrońców zaważyła ich postawa procesowa, do której nawiązał także sąd I instancji w powołanym postanowieniu (w tym do rzadkiego ich uczestnictwa w tych czynnościach procesowych). A zatem obrońcy chcieliby niejako uzupełnić swoją wiedzę dotyczącą ujawnionego stanu faktycznego. Stąd też pojawiają się w ich apelacjach zarzuty wspierające to stanowisko tj. obrazy art. 424 § 1 i 2 k.p.k. czy 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k. art. 5 § 2 k.p.k., Dodatkowo, obrońca oskarżonego J. M. (1) podnosi m.in. okoliczności związane z oceną odsłuchanych rozmów (vide str. 5 jego apelacji), które były przedmiotem rozważań sądu I instancji, nie tylko w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, ale i w postanowieniu z dnia 29 września 2011 r., oddalającym wniosek dowodowy obrońców oskarżonych (vide tom XVIII, karta 3418-3418 verte), gdzie po odsłuchaniu nagranych rozmów sąd doszedł m.in. do przekonania, że pomimo iż jakość nagrań nie była najwyższej jakości, to nie miało to wpływu na zrozumienie tekstu. Sąd nie znalazł też podstaw by uznać, że wypowiedzi rozmówców, czy sms, były wyrwane z kontekstu, albo w

inny sposób spreparowane. Ponadto, jak wskazał na wstępie postanowienia, obrona była w posiadaniu kopii nagrań, a te okoliczności nie były kwestionowane. Podobnie jak podjęta decyzja w przedmiocie sposobu odtworzenia tych dowodów (vide postanowienie sądu z 21 marca 2011, tom XVI, karta 3163, gdzie „obecne na sali strony nie złożyły (...) żadnych wniosków i zastrzeżeń”).

Z tych względów nie można zgodzić się ze stanowiskiem obrońców oskarżonych W. D. (1) i J. M. (1), którzy negują istnienie dowodów przemawiających za winą ich mocodawców. Zarzuty w tej mierze przybrały postać obrazy przepisów prawa procesowego, a to art. 5 § 2 k.p.k., czy 424 k.p.k. i wymierzone są głównie w treści zarejestrowanych rozmów telefonicznych. Ale jak wspomniano w pierwszej części uzasadnienia, analiza tych dowodów nie może opierać się na ich dekompozycji. Ich treść musi być brana pod uwagę łącznie. Także z uwagi na to, co zauważają sami obrońcy, że oskarżeni i ich współnicy, zdając sobie sprawę z ewentualnej możliwości podsłuchów, w rozmowach posługują się, slangiem, uproszczeniami, preferują i zalecają rozmówcom korzystanie z budek telefonicznych. Łączne branie pod uwagę całego materiału uzyskanego z podsłuchów, jest niezbędne również dlatego, że odsłuchanie jednej rozmowy nie daje pełnego, albo nawet wyraźnego obrazu planowanych i dokonywanych przestępstw. Dopiero odsłuchanie kilku, czy kilkunastu rozmów, odbywających się w różnych konfiguracjach w tym zwłaszcza z udziałem oskarżonych W. D. (1), J. M. (1) i poza oskarżonym J. G., ważnego łącznika tych rozmów tj. A. P., daje pełny obraz zdarzeń.

2. Należy zauważyć, że dla oskarżonego J. M. (1) zasadnicze znaczenia ma kwestia przypisania mu trzech dużych transakcji, o łącznej ilości 31.000 paczek papierosów, dokonanych w styczniu 2008 r. w których uczestniczył także W. D. (1) tj. 21 (10.000 paczek), 22 (13.000 paczek) i 23 (8000 paczek). Treści zarejestrowanych rozmów telefonicznych, negowanych przez obronę, dotyczą także tych trzech zdarzeń. Przy czym w rozmowach telefonicznych papierosy obliczane – wymieniane są w pakietach tj. po 10 paczek każdy. A zatem 1000 x 10, co daje ilość 10.000, potem 1300 x 10, co daje ilość 13.000 i ostatnie transakcja 8.000 sztuk. To w czasie ostatniej transakcji zostali zatrzymani oskarżeni J. M. (1) i W. D. (1). Jest to okoliczność bezsporna wynikająca z faktu dokonania tej czynności, poprzedzona także wcześniejszymi podsłuchami rozmów telefonicznych, co zresztą umożliwiło ustalenie rodzaju transportu i innych szczegółów jak przebiegu trasy, prowadzenie obserwacji, a wreszcie zatrzymanie obu oskarżonych „na gorącym uczynku”, wraz z towarem. Nie jest tak jak twierdzi obrońca oskarżonego J. M. (1), że fakt zatrzymania obciąża tylko oskarżonego W. M. co do ilości 8000 paczek papierosów. Nagrane rozmowy telefoniczne, wskazują na faktyczny udział w tej operacji oskarżonego J. M. (1). To ostatnie zatrzymanie stanowi też potwierdzenie prawidłowości wcześniejszych działań operacyjnych i ustaleń. Bowiem wraz z treścią odsłuchanych rozmów telefonicznych rozwiewa wątpliwości co do osób sprawców (czy wyklucza te, jakie miał obrońca oskarżonego J. M. (1), że zatrzymano i oskarżono niewinnego człowieka). To wreszcie prowadzony od dłuższego czasu podsłuch umożliwił nie tylko ujawnienie przestępstw, ale także wykrycie oraz zatrzymanie oskarżonych i przerwanie ich działalności. Dla zobrazowania i oceny uzyskanych dowodów z podsłuchów telefonicznych trzeba wskazać, że także i ta ostatnia transakcja jak i późniejsze zatrzymanie oskarżonych nie pozostało „bez echa”, w zarejestrowanych przekazach rozmów telefonicznych. Jeszcze przed zatrzymaniem odnotowano szereg rozmów z udziałem W. D. (1) umawiającego przywiezienie transportu. Także dwie wcześniejsze transakcje (tj. z 21 i 22 stycznia 2008 r.), pozostawiły ślad w nagranych rozmowach telefonicznych. I to nie tylko ze strony oskarżonych W. D. (1) czy J. M. (1), ale innych osób kontaktujących się z nimi, na ich numery telefoniczne, co do których zarządzono kontrolę operacyjną. Ocenie musiał być poddany nie tylko „pakiet” rozmów z udziałem oskarżonego W. D. (1), ale i taki sam „pakiet” rozmów z udziałem J. M. (1), czy np. A. P.. Dopiero to daje pełny obraz przestępnych zachowań oskarżonych, tj. uzgodnień, ostrzeżeń, używanego slangu, pouczeń, „dogadywań się”, czy potwierdzeń ceny, ilości towaru, jak i jego odbioru. Zdekomponowane rozmowy, wyjęte z kontekstu, daty, godziny, czy opisy zdarzeń (np. ilości transportu), nie dadzą pełnego obrazu (co do tej okoliczności twierdzenia zawarte w apelacjach obrońców oskarżonych są prawdziwe.). By nie być gołosłownym trzeba odwołać się np. do szeregu nagranych rozmów telefonicznych dotyczących np. transakcji z 22 stycznia 2008r. (tj. dotyczącej 1300 pakietów papierosów czyli 13.000 paczek papierosów). Tak w rozmowach z oskarżonym J. M. (1), jak i w rozmowach z oskarżonym W. D. (1) poruszane są okoliczności tego samego zdarzenia, gdzie oskarżony J. M. (1) nie tylko uszczegóławia ilość, tj. że chodzi o 1300 oraz cenę 32,5 (zł). Ale dopytuje się o wyjazd transportu, uzgadniane są szczegóły dotyczące porozumiewania się, samego transportu (np. czym pojazdem). Oczywiście w rozmowach nie padają, jak dla potrzeb filmów, długie i szczegółowe opisy towaru, marki, ilości. Przeciwnie mamy tu do czynienia z

informacjami krótkimi, czasami jednozdaniowymi, wyrażeniami jak np. („coś koło 1300 no 32,5 chce on za to”), czy dotyczącymi rodzaju samochodu (np. „ja bym przyjechał tym swoim wiesz”). Czy w innym miejscu „dzisiaj albo jutro finał będziemy mieli finał, bo to już wszystko jest, wiesz”. Podobnie w innym pakiecie rozmów oskarżony W. D. (1) uzgadnia okoliczności tej samej transakcji. W rozmowach uzgadniane są też ilości, tj. 1,3 i ta sama cena tj. 32,5. Na to wszystko nakładają się rozmowy dotyczące tej samej transakcji, a prowadzone przez A. P., „słuchaj tam dzwonił do mnie tam kiedyś byliśmy niedaleko ciebie jechaliśmy nie wiem jednym czy dwoma, taki znajomy mój ma tam ee coś koło 1300 no 32,5 chce on za to.”). Podobnie ma to miejsce przy pierwszym zdarzeniu z 21 stycznia 2008 r., gdzie na płycie Pf 19/08 zarejestrowano rozmowy pomiędzy oskarżonym W. D. (1), a oskarżonym J. M. (1) dotyczące 1000 pakietów czyli 10.000 paczek papierosów, a w żargonie przestępczym mowa jest o „klocku” papierosów. Zwieńczeniem rozmów są używane słowa dotyczące: załadowania, „załadowałem”, dolecieć, dojechania do umówionego miejsca za 20 minut, pilotowania, wjazdu na podwórko etc. Wszystko są to półsłówka, niedomówienia, które wyrwane z kontekstu całej sprawy, nie w pełni ilustrują działalność oskarżonych. Ale odsłuchanie całości nagrań, w powiązaniu z wyjaśnieniami oskarżonych daje obraz ich przestępnej działalności. Wówczas orientujemy, czym, kiedy, w jakiej ilości i kto zajmował się transportami papierosów. A także słyszymy, że uzgadniano cenę, targowano się o zniżkę, uzgadniano ilość, trasę przejazdu, informowano się o przeszkodach, znakach czy wreszcie realizacji i dojeździe. W te uzgodnienia zaangażowani byli m.in. obaj oskarżeni W. D. (1) i J. M. (1). Trudno na potrzeby obrońców oskarżonych, którzy w pewnym momencie postępowania nie zawsze chcieli uczestniczyć w odsłuchiwaniu nagranych rozmów, obecnie tj. w postępowaniu apelacyjnym, czynić ich całościową egzegezę. Tytułem wielkiej syntezy, można pokusić się o następujące zestawienie.

3. Co do oskarżonego **W. D. (1)**, poza odtworzonymi na rozprawie, zapisami dźwięków rozmów i sms, obciążają go m.in. także, co do poszczególnych okresów:

- a) sierpień 2007 r. – **4110** paczek, m.in. wyjaśnienia T. R., J. G. i innych,
- b) 19 października 2007 r. – **6740** paczek, m.in. wyjaśnienia T. R., M. B., J. G. i innych,
- c) okresów wskazanych na str. 1-2 uzasadnienia wyroku, **25.000** paczek, (vide m.in. wskazane w uzasadnieniu wyroku, str.1-2, okresy, okoliczności i poszczególne ilości papierosów, składające się na te sumę, vide załączniki akt spraw),
oraz dostarczone J. M. (1) **31.000** paczek, tj.
- d) 21 stycznia 2008 r. w ilości **10.000** paczek,
- e) 22 stycznia 2008 r. w ilości **13.000** paczek,
- f) 23 stycznia 2008 r. w ilości **8000** paczek (w uzasadnieniu wyroku na str. 7, znajduje się błąd rachunkowy, wskazujący na ilość 10.000 paczek, a nie jak wynika to z faktu ujawnienia w tym dniu innej tj. 8000 paczek, ilości papierosów. Nie miało to jednak wpływu na łączną ilość tj. 31.000 paczek, ta bowiem, tak w części dyspozytywnej (str. 9 wyroku, gdzie łącznie przypisano 66.000 paczek), jak i w dalszej części uzasadnienia (str.17-18, gdzie co do opisanego w pkt d-f okresu przypisano 31.000 paczek, a nie 33.000, a także wyliczenia równowartości pieniężnej przepadku str. 39 uzasadnienia wyroku), została ustalona prawidłowo. Sumując ilości z pkt. a) do f), należało przypisać sumę **66.000** paczek papierosów.

Ustalenia z pkt. d-f, wynikają w zasadniczej mierze z ujawnionych na rozprawie zapisów dźwięków rozmów i smsów. Wskazują, że zlecenia te zostały przyjęte. Ponadto podjęto konkretne kroki w celu ich realizacji i zrealizowano je. Choćby dla przykładu zlecenie z pkt d), gdzie ujawnione rozmowy wskazują, wpieryw na czynione ustalenia pomiędzy W. D. (1) a J. M. (1) co do ceny, ilości wreszcie chęci realizacji znamion przedmiotowych jak i podmiotowych przestępstwa, a także miejsca i sposobu dokonania czynu. Analiza, nie tylko wyrwanej z kontekstu pojedynczej rozmowy prowadzonej tego dnia, czy dzień przedtem, ale także kilku następnych przeprowadzonych w tym dniu lub

dzień, czy kilka dni później, potwierdza, że do takiej transakcji doszło. Z tych względów Sąd Apelacyjny akceptuje ustalenia i oceny zwarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

4. Te ustalenia i oceny dotyczące zachowań z pkt g), h) i f), jako współzależne siłą rzeczy muszą odnosić się także do oskarżonego **J. M. (1)**, co pozwoliło na przypisanie mu także łącznej ilości **31.000** paczek. I tej ilości dotyczy przypisany mu zarzut, a nie jak wywodzi to w apelacji (str. 7) jego obrońca znaleziona u niego ilość 62.260 paczek, która w ramach zmiany opisu czynu została wyeliminowana (vide uzasadnienie wyroku str. 18-19). Sąd bowiem, wbrew twierdzeniom obrońców nie traktował wyjaśnień oskarżonych stronniczo, ale np. w tym zakresie dał wiarę, że część znalezionych u niego papierosów była nabyta legalnie, w ramach przetargów prowadzonych przez urzędy celne.

5. Z kolei kontrola ustaleń sądu I instancji dotyczących oskarżonego **J. G.** opisana na str. 2 uzasadnienia wyroku i wskazanych tam dowodów, (a pozwalająca na przypisanie mu ilości **6000** paczek papierosów), a także ustalenia czynione w oparciu o ujawnione rozmowy telefoniczne i wyjaśnienia oskarżonych, a dotyczące:

a) sierpnia 2007 r. – **4110** paczek, m.in. wyjaśnienia T. R. (m.in. karty 210-211), J. G. (m.in. karty 198-199) i A. Z. (m.in. karty 536-537) i innych,

b) 19 października 2007 r. – **6740** paczek, m.in. wyjaśnienia T. R., J. G. (karty 198-199), M. B. (m.in. karty 204-205), A. Z. (m.in. karty 536-537) i innych,

c) 26 października 2007 r. – **6310** paczek – transport ujawniony przez niemiecką służbę graniczną, gdzie m.in. M. B. obciąża J. G. (vide m.in. karta 205), a ilość paczek papierosów wynika także z ustaleń poczynionych przez sąd niemiecki (vide kopia wyroku, karta 3784). Sam J. G. wyjaśnił, że „później były jeszcze dwa transporty z papierosami, ale zostały one ujawnione, w dniu 26.10.2007 r. w Niemczech i 21.11. 2007 r. w Polsce. Za drugi transport ja dobrowolnie poddałem się karze.”. A zatem działalność przestępcza dotyczyła nie tylko dwóch wypadków wymienionych przez obrońcę oskarżonego.

Pozwoliło to sądowi na przypisanie oskarżonemu J. G. łącznie **23.000** paczek papierosów (w rzeczywistości jest to ilość 23.160 paczek).

Transport **6489** paczek papierosów z dnia 22 listopada 2007 r., skontrolowany przez polskie służby graniczne, podczas którego znaleziono ukryte papierosy, (do tego przestępstwa przyznał się J. G.), w tym postępowaniu go nie obciąża, bowiem w sprawie II Ks 173/08 został prawomocnie skazany, przez Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim. A zatem do sumy łącznej nie był ogóle brany pod uwagę.

Z tych wszystkich względów nie uwzględniono odnoszących się do tej problematyki zarzutów (wskazujących różne przepisy prawa procesowego), zawartych w apelacjach obrońców oskarżonych.

V. Kwestia kierowania (przez W. D. (1)) i udziału (J. G. i P. S.) w zorganizowanej grupie przestępczej.

Zagadnienia faktyczne i prawne związane z kierowaniem przez oskarżonego W. D. (1) i udziałem oskarżonych J. G. i P. S. w zorganizowanej grupie przestępczej zostały obszernie omówione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na str. 21-25. Brak środka odwoławczego ze strony oskarżonego P. S. i wniosku o sporządzenie uzasadnienia ze strony J. G. (argument z art. 423 § 1a k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k.), zwalnia Sąd Apelacyjny, w tej części od czynienia dalszych uwag. Z kolei w uzasadnieniu apelacji obrońcy oskarżonego W. D. (1), poza postawionym w niej zarzutem brak jest szczególnych rozważań w tej materii. Nie można tym samym zakwestionować prawidłowych ustaleń faktycznych i prawnych poczynionych przez sąd I instancji. Tak materiał dowodowy uzyskany w drodze podsłuchów, czy wyjaśnienia współoskarżonych dostatecznie określają rolę tego oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej. Trafnie, tytułem przykładu, sąd I instancji zacytował fragment rozmowy telefonicznej J. G. (ze str. 124 oraz ze str. 125 Tom I). Trudno, jak tego domagają się obrońcy oskarżonych (podobnie jak w kwestii uzgodnień ceny i ilości papierosów, vide stanowisko obrońcy oskarżonego J. M. (1)), cytować całe strony, czy przywoływać obszerniejsze fragmenty odtworzonych na kilkunastu terminach rozprawy nagrań z podsłuchów. Relacje z tej samej

i następnych stron, wskazanych przed chwilą potwierdzają spostrzeżenia sądu. Zresztą w tej kwestii znamienne są wyjaśnienia współoskarżonego T. R. (vide m.in. karty 210-211), „Z tego co mówił K. te pieniądze co dostał były dzielone na trzech czyli dla **K.** (J. G. – przypis sędziego ref.), **W.** (W. D. (1) – przypis sędziego ref.) i **P.**, nazwiska nie znam (P. S. – przypis sędziego ref.)”. Obszernie o roli W. D. (1) wyjaśnia także sam J. G.. A o całym mechanizmie organizowania i przewożenia papierosów wyjaśniali także inni oskarżeni. Tym samym ustalenia sądu I instancji, że oskarżony W. D. (1) wydawał polecenia innym członkom grupy, a ci wprowadzali je do wykonania przy udziale innych dobieranych przez siebie (czasami okazjnie na 1 lub 2 transporty) osób, znajdują umocowanie w materiale dowodowym. Podział ról, decyzje organizacyjne i kierownicze oskarżonego W. D. (1) zostały trafnie wskazane na str. 21 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Nie ma potrzeby ponownego ich przytaczania.

VI. **Kara i środki karne**

Kwestia kary wymierzonej oskarżonemu T. R. została omówiona na wstępie uzasadnienia przy okazji zagadnień związanych ze zmianą wyroku, na korzyść tego oskarżonego.

Kierunek wniesionych przez obrońców oskarżonych J. M. (1) i W. D. (1) środków odwoławczych i ich zakres determinują także zarzuty skierowane przeciwko orzeczeniu o karze. Wymierzone oskarżonym J. M. (1) i W. D. (1) kary pozbawienia wolności jak i grzywny, nie mogą być uznane za niewspółmiernie surowe i to w stopniu rażącym. Słusznie sąd I instancji, przy wymiarze kary wziął m.in. pod uwagę wysoki stopień szkodliwości społecznej popełnionych czynów (vide str. 36-37 obszernie uzasadnienie wyroku). W tym także wzgląd na niepozostającą dla bez znaczenia obszaru działania oskarżonych, tj. przygranicznego przewencję ogólną i szczególną. Sąd Okręgowy nie pominął też okoliczności obciążających obu oskarżonych, tj. uprzedniej ich karalności (str. 37 uzasadnienia wyroku), przy czym w odniesieniu do oskarżonego W. D. (1) niewielką odległość czasową popełnienia przestępstwa od zakońzonego okresu próby na jaki oddano oskarżonego przy warunkowym przedterminowym zwolnieniu. Wreszcie właściwości i warunki osobiste obu oskarżonych.

Nie można było zgodzić się z zarzutami i postulatami obrońcy oskarżonego J. M. (1) zawartymi także w pisemnym uzupełnieniu apelacji, w której, tak jak w apelacji nie negując zawinienia oskarżonego, tj. nie rozliczenia się oskarżonego w wymaganym terminie ze zużycia znaków akcyzy (zarzut z pkt. V a/o, a przypisany w pkt. 5 części dyspozytywnej wyroku), domaga się on zwrotu znaków akcyzy, tak aby oskarżony sam mógł dokonać rozliczenia i uzyskać za nie pieniądze (vide str. 3 uzupełnienia apelacji). Należy zauważyć, że **przedmiotem przestępstw podatkowych** (z art. 63 § 1-4, art. 64 § 1, 4, 5 i 6, art. 65 § 1 i 3, art. 66 § 1, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1, art. 73 § 1 oraz art. 73a § 1 i 2 k.k.s. jest wyrób akcyzowy, przestępstw podatkowych z art. 64 § 2 i 3 k.k.s. – odpowiednio wino gronowe i alkohol etylowy, z art. 67 § 1 i 2 k.k.s. – znak akcyzy i upoważnienie do odbioru banderol), zaś przestępstw z art. 70 § 1, 2 i 4 oraz art. **72 k.k.s. – znak akcyzy**.

Odpowiadając na wywody obrońcy oskarżonego zawarte w uzupełnieniu apelacji, należy przypomnieć, że **przedmiotem ochrony przestępstwa akcyzowego z art. 72 k.k.s.**, polegającego właśnie na nie rozliczeniu się z właściwym organem ze stanu zużycia znaków akcyzy, a w szczególności nie zwrócenia znaków nie wykorzystanych, jest **mienie** Skarbu Państwa – beneficjenta podatku akcyzowego. A forma ochrony polega na zabezpieczeniu przez nieprawidłowościami przy dokonywaniu rozliczeń ze stanu zużycia znaków akcyzy z organami administracyjnymi. Tym samym stosownie do przepisów art. 30 § 2 k.k.s w zw. z art. 31 i art. 29 k.k.s. **można** było orzec, przepadek znaków akcyzy. Podzielenie argumentacji i wniosków obrońcy oskarżonego J. M. (1) (i dokonanie zwrotu znaków) prowadziłoby do zaprzeczenia ochrony jaką daje przepis art. 72 k.k.s, a samo ukaranie oskarżonego za ten czyn jawiłoby się jako nielogiczne. Należy pamiętać, że znaki akcyzy nienaniesione w określonym terminie od ich otrzymania przez podmiot uprawniony do oznaczania opakowań i wyrobów akcyzowych tymi znakami, winny być zwrócone – **jako znaki nieważne** – podmiotowi, który je wydał, w określonym ustawą terminie od dnia utraty ważności.

Sąd Okręgowy, orzekając o ściągnięciu równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów będących przedmiotami przestępstw skarbowych wskazał, podstawy faktyczne i prawne podjęcia tej decyzji (vide str. 38-39 uzasadnienia wyroku).

(...)(...)